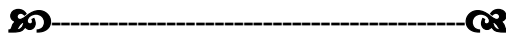

การประยุกต์ใช้หลักอภิธานิยธรรมในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน
อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์*

APPLICATION OF APPARIHANIYADHAMMA FOR THE ADMINISTRATION OF KHOK MON
SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, NAM NAO DISTRICT,
PHETCHABUN PROVINCE

พระมหาโสภณ กิตติโสภณ

PharmahaSophon kittisophano

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: harsama01@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการประยุกต์ใช้หลักอภิธานิยธรรมในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการประยุกต์ใช้หลักอภิธานิยธรรมในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก หลักอภิธานิยธรรม กับการบริหารขององค์การบริหารส่วนโคกมน มีความสัมพันธ์ในระดับสูง จึงยอมรับสมมติฐาน ปัญหาและอุปสรรคพบว่า พื้นที่เป็นพื้นที่ราบสูงยากต่อการบริหารได้ทั่วถึง งบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินการตามแผนพัฒนา นโยบายบางอย่างไม่สามารถปรับใช้ได้ทุกพื้นที่

คำสำคัญ: อภิธานิยธรรม; การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

This article is to study the opinion level. Compare staff comments Study of problems and obstacles And recommendations for application of the Apparihaniyadhamma of living in the administration of Khokmon Sub-District Administrative Organization, Nam Nao District, Phetchabun Province. It was a combined method of research.

It was found that the level of application of the Aboriginal principle in the administration of the Khok Mon Sub-District Administrative Organization, Nam Nao

*Received February 10, 2019; Revised March 25, 2019; Accepted April 30, 2019

District, Phetchabun Province. The overall picture is at a high level. Apparihaniyadhamma With the administration of the Khok Mon administrative organization Have a high level of relationship Therefore accept the hypothesis Problems and obstacles found The area is a plateau which is difficult to manage thoroughly. Insufficient budget for the implementation of the development plan. Some policies are not applicable in all areas.

Keywords: Apparihaniyadhamma; Subdistrict Administrative Organization

บทนำ

องค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชน รู้ปัญหา และความต้องการของประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น รวดเร็ว อย่างมีประสิทธิภาพ การกระจายอำนาจการปกครองไปยังส่วนท้องถิ่น จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบัน การปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่นในปัจจุบัน จึงมีความสำคัญอย่างมาก โดยเห็นได้จากการที่รัฐกระจายอำนาจปกครองให้ท้องถิ่น ดังกล่าวเพื่อต้องการที่จะให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถปกครองตนเองได้ นับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่ง ซึ่งสอดคล้องตามที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ได้ทรงมีประกาศตั้งสุขาภิบาล อำเภอท่าฉลอม จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นแห่งแรกกระจายอำนาจการบริหารราชการแผ่นดินในการปกครองตนเองไปให้อำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่นได้มีโอกาสดำเนินการปกครองทำนุบำรุง ภายใน ท้องถิ่นนั้น ๆ

สำหรับทิศทางการปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น และการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในรัฐธรรมนูญนั้น การขยายอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีบทบาท ที่ชัดเจน และกว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบทบัญญัติในมาตรา 76 ที่กำหนดว่า “รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือ และช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รัฐจะต้องปรับระบบการดำเนินงาน และระบบความสัมพันธ์ ระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่นให้มีความชัดเจนในเชิงอำนาจ หน้าที่ อีกทั้งต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาท และอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการ สาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงระบบการทำงานของภาครัฐว่าจะต้อง มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่พร้อมกับพัฒนาระบบ การทำงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และให้รัฐมุ่งเน้นการทำงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทั้งนี้ในรายละเอียดยังมีการกำหนดเพิ่มเติมว่า รัฐจะต้องจัดบริการสาธารณะให้แก่

ประชาชน อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเพื่อให้แนวนโยบายแห่งรัฐบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้จึงได้มี การกำหนดรายละเอียดด้านต่าง ๆ ไว้อย่างละเอียดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานแก่หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพพระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต) นักปราชญ์สำคัญรูปหนึ่งมองเห็นความสำคัญในเรื่องการพัฒนาปัญญา และการพัฒนามนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นสัตว์ที่ต้องฝึกฝนพัฒนา โดยเฉพาะพัฒนาสิ่งที่เรียกว่าปัญญามาใช้ดำเนินชีวิต คือการพัฒนาปัญญาในทางโลกให้เท่าทันกับการพัฒนาทางด้านวัตถุนุษย์ไม่ได้เกิดมาพร้อมกับวัตถุเหล่านี้แต่ต้องอาศัยวัตถุเหล่านี้ในการที่จะมีความสุขจึงต้องพยายามให้ได้มา การได้จึงมีความหมายสำคัญในยุคที่ ต้องอยู่กับความสุขทางวัตถุจิตใจมนุษย์จึงนึกถึงแต่การที่จะได้หรือเอาให้ได้มา ความสัมพันธ์ของมนุษย์

ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าหลักธรรมในทางพระพุทธศาสนาเท่านั้นที่จะช่วยแก้ไขปัญหาให้บรรเทาได้ในชุมชน จึงทำการศึกษาวิจัยหลักอปริหานิยธรรม ซึ่งเป็นหลักธรรมในพระพุทธศาสนา ทั้ง 7 ประการ คือ 1.หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ 2.พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม พร้อมเพรียงกันทำกิจที่พึงทำ 3.ไม่บัญญัติสิ่งที่มีได้บัญญัติไว้ ไม่ล้มล้างสิ่งที่บัญญัติไว้ 4. การเคารพนับถือเชื่อฟังผู้ใหญ่ 5.การให้เกียรติคุ้มครองสิทธิ และไม่ข่มเหงล่วงเกินสตรีและเด็ก 6. การอนุรักษ์โบราณสถาน และการส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม 7.การส่งเสริมปกป้องอันชอบธรรมต่อพระพุทธศาสนา เป็นหลักธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้ารับสั่งกับวัสสการพราหมณ์ มหาอำมาตย์ในแคว้นมคธว่า พราหมณ์ สมัยหนึ่งเราอาศัยอยู่อารันทพเจดีย์ เขตกรุงเวสาลี ได้แสดงอปริหานิยธรรม 7 ประการนี้แก่พวกเจ้าวัชชี พวกเจ้าวัชชีหวังได้แต่ความเจริญอย่างเดียว ไม่มีความเสื่อมเลยตราบเท่าที่พวกเจ้าวัชชียังมีหลักอปริหานิยธรรมทั้ง 7 ประการนี้ และใส่ใจหลักอปริหานิยธรรม ทั้ง 7 ประการนี้อยู่ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีทรัพยากรบุคคล และมีเจ้าหน้าที่ ทำหน้าที่บริหาร และพัฒนาภายในตำบล แต่การบริหารที่ภายใต้ทรัพยากรอันมีอยู่อย่างจำกัด พื้นที่อยู่บทที่ราบสูง ห่างไกล การคมนาคมที่มีความเสี่ยงสูง เนื่องจากถนนมีขนาดเล็ก ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยี ในการทำงานที่ไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้การทำงานเต็มไปด้วยปัญหา และความล่าช้า

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ว่าการประยุกต์ใช้หลักธรรมในทางพระพุทธศาสนา มาใช้การบริหารจัดการในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้หลักธรรม คืออปริหานิยธรรม เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคแลขอเสนอแนะที่จะได้นำเอาแนวทางเหล่านั้นไปปรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพต่อการบริหารงานอย่างคุณภาพยั่งยืนมั่นคงสูงสุดต่อประชาชนโดยรวมสามารถเป็นตัวอย่างที่ดีแก่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ได้อย่างดีที่สุดสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการประยุกต์ใช้หลักการบริหารนิยธรรมกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านหลักการบริหารนิยธรรมกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอต่อการประยุกต์ใช้หลักการบริหารนิยธรรมกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณกำหนดการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลจากบุคลากรเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 84 คน คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551) ได้กลุ่มตัวอย่าง 69 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (ซูศรี วงศ์รัตน์, 2541) พรรณนาปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือ ความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบสมมติฐานศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านหลักการบริหารนิยธรรมกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 12 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ระดับการประยุกต์ใช้หลักการบริหารนิยธรรมในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ 3.61 S.D. = 0.514) การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.63, S.D. = 0.553)
2. หลักการบริหารนิยธรรม โดยภาพรวม กับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($R=0.831$, $Sig=0.01$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย
3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์คือ พื้นที่บางส่วนยากที่จะติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกประมาณไม่เพียงพอที่จะปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน การส่งเสริมด้านเศรษฐกิจจากความต้องการเท่าที่ควร การเกษตรในพื้นที่มีความหลากหลายจึงส่งเสริมได้ไม่ครอบคลุม การ

ห้องเที่ยวยังขาดงบประมาณในการส่งเสริมได้เพียงพอ การตรวจสอบปัญหาด้านสถานที่ท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุม ยังขาดบุคลากรในการให้ความรู้ให้แก่ประชาชนด้านสิ่งแวดล้อม ดูแลสิ่งแวดล้อมได้ไม่ทั่วถึงเนื่องจากขาดงบประมาณและบุคลากรงบประมาณในการพัฒนา และการส่งเสริมด้านการศึกษาไม่เพียงพอ นโยบายบางอย่างไม่สามารถปรับใช้ได้ทุกพื้นที่ พื้นที่เป็นพื้นที่ราบสูงยากต่อการบริหารได้ทั่วถึง งบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินการตามแผนพัฒนา ต่อการดำเนินการตามแผนพัฒนา นโยบายบางอย่างไม่สามารถปรับใช้ได้ทุกพื้นที่

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่การประยุกต์ใช้หลักการบริหารนิยธรรมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอ น้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งหมายความว่า การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมนนั้น ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตรด้านการท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การกีฬา และคุณภาพชีวิต ด้านการเมือง และการบริหารการจัดการบ้านเมืองที่ดี มีการบริหารที่ดี และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสนอ อัครมณฑา, (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการตาม หลักการบริหารนิยธรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนันทบุรี” พบว่า ระดับความคิดเห็นในการนำ หลักการบริหารนิยธรรมด้านขนบธรรมเนียมที่ดั่งงามขององค์กรที่ยังปฏิบัติได้อยู่ นั้น ควรรักษาไว้ และไม่บัญญัติหรือล้มเลิกกฎเกณฑ์ระเบียบกติกาของสังคมตามความพอใจของตน โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พระปลัดสุรพงษ์ จิตญาโณ (แก้วโก), (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์การบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการบริหารนิยธรรม: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี” ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลตำบลขามใหญ่ได้ประยุกต์ใช้หลักการบริหารนิยธรรมดังนี้ 1) มีการประชุมกันเนื่องนิตย์ คือประชุมสามัญปีละ 4 ครั้ง และเมื่อมีปัญหาเร่งด่วนสามารถประชุมวิสามัญได้ และมีการประชุมประจำเดือนของเจ้าหน้าที่ พนักงาน ลูกจ้างของเทศบาลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งทุกการประชุม เพื่อแลกเปลี่ยน ระดมความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน 2) พร้อมเพรียงกันประชุม เลิกประชุม และพร้อมเพรียงกันทำกิจที่พึงทำร่วมกันโดยเฉพาะมีกำหนด ระเบียบวาระประชุม ภายหลังประชุม มีการมอบหมายภารกิจที่ต้องรับผิดชอบ โดยจัดตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผล 3) เคารพปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ได้วางไว้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะกฎหมายบ้านเมือง และยึดหลักปรัชญาดั้งเดิมมาเป็นแนวทางการบริหาร 4) เคารพนับถือผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และผู้สูงอายุ เคารพเชื่อถือความคิดเห็นของท่าน พร้อมทั้งช่วยเหลือเกื้อกูลท่าน

เหล่านั้นด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ด้านสาธารณสุข และเบี้ยเลี้ยงชีพ เป็นต้น 5) คัมครองสิทธิเด็ก และสตรีจากการดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือการใช้ความรุนแรง และการล่วงละเมิด 6) เจตีย หรือ พุทธศาสนสถานเป็นเครื่องสัญลักษณ์สำคัญทางพระพุทธศาสนาได้รับการดูแล และ บูรณปฏิสังขรณ์ 7) สนับสนุนส่งเสริมคนปฏิบัติดีปฏิบัติธรรม พร้อมทั้งให้ความอารักขา และ คัมครอง

2. อภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอปริหานิยธรรมกับการบริหาร ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์

หลักอปริหานิยธรรม โดยภาพรวม กับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอ น้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ เชิงบวกในระดับมาก หลักอปริหานิย ธรรม โดยภาพรวม กับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอ น้ำหนาว จังหวัด เพชรบูรณ์ มีความสัมพันธ์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ และการเกษตร ด้านการท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การกีฬาและคุณภาพชีวิต และด้านการเมือง และการบริหารการจัดการบ้านเมืองที่ดี มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักอปริหานิยธรรม มีความสัมพันธ์กับการบริหารของ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอ น้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีระดับความสัมพันธ์สูง กล่าวคือ ในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกมน อำเภอ น้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ มีการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมมาใช้ในการบริหาร คือ 1. ด้านการประชุมกันเนื่องนิตย์ 2. ด้านการพร้อมเพรียงกันประชุม 3. ด้านการไม่บัญญัติ หรือไม่ ล้มเลิกข้อบัญญัติตามอำเภอใจ 4. ด้านการเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา 5. ด้านการให้เกียรติและ คัมครองสิทธิสตรี 6. ด้านการส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม 7. ด้านการอารักขา คัมครอง ปกป้อง อันชอบธรรม ก็จะส่งผลให้การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอ น้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ใน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเศรษฐกิจ และการเกษตร ด้านการ ท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การกีฬาและ คุณภาพชีวิต และด้านการเมือง และการบริหารการจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ จึงยอมรับสมมติฐาน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เวธิ กา แดงเรือง,(2560) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบล หนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” จากผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างหลักอปริ หานิยธรรม กับหลักบริหารอยู่ในระดับสูง กล่าวคือหลักอปริหานิยธรรมเมื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการ พัฒนาการบริหารงานเทศบาลตำบล หนองผึ้งแล้ว มีความสอดคล้อง และใกล้เคียงกันสามารถ นำมาใช้กับหลักธรรมาภิบาลที่ทางเทศบาลตำบลหนองผึ้งได้ใช้ในการบริหารงานเป็นหลักอยู่แล้ว ซึ่ง เข้ากันได้เป็นอย่างดีโดยหลักอปริหานิยธรรมนั้น ช่วยให้องค์การบุคลากร หรือแม้แต่ประชาชนที่ได้นำ หลักธรรมคืออปริหานิยธรรมนี้ไปประยุกต์ใช้แล้ว ทำให้ความสมัครสมานสามัคคีเกิดขึ้นในกลุ่ม บุคลากร อันส่งผลให้องค์กรมีแต่ความเจริญ ไม่มีเสื่อม เมื่อมองโดยภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารงาน

ของเทศบาลตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอันสรุปได้ว่า เทศบาลตำบลหนองผึ้ง ได้ยึดหลักการบริหารนิยธรรมเป็น แนวทางในการบริหารงาน จึงทำให้การบริหารงานประสบความสำเร็จได้ในระดับหนึ่ง

องค์ความรู้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักการบริหารนิยธรรมในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์” สามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากงานการวิจัย

หลักการบริหารนิยธรรม คือ ธรรมอันไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อมเป็นไปเพื่อความเจริญ ฝ่ายเดียวสำหรับหมู่ชนหรือบริหารบ้านเมือง เมื่อนำมาใช้ในการบริหาร การประชุมกันเนืองนิตย์ มันประชุม หาทางแก้ปัญหา และหาแนวทางในการทำงาน การพร้อมเพียงกันประชุม สามัคคีในการทำงานเอาใจใส่ในการประชุม และการทำงาน การไม่บัญญัติ หรือไม่ลุ่มเลิกข้อบัญญัติตามอำเภอใจ ยึดมั่นกฎระเบียบ เคารพในสิทธิของบุคลากรภายในองค์กร การเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชาให้ความเคารพเชื่อฟังในผู้บริหารทำความเข้าใจคำสั่ง และคำแนะนำ การให้เกียรติ

และคุ้มครองสิทธิสตรี บริหารงานด้วยความเสมอภาคกับบุคลากรทุกคนภายในองค์กรการส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม เคารพในความเชื่อ ความคิดของบุคลากร และประชาชน การอารักขา คุ้มครอง ปกป้อง อันชอบธรรม การดำเนินงานคำนึงถึงความปลอดภัย และสร้างกำลังใจให้กับบุคลากร

การประยุกต์ใช้หลักการบริหารนิยมในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล การบริหารส่วนตำบลนั้นต้องบริหาร กำกับติดตาม การดำเนินการเกี่ยวกับ ด้านปัญหาพันธกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร ด้านการท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อม การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การกีฬากับคุณภาพชีวิต และการพัฒนาด้านการพัฒนาการเมือง กับการบริหารการจัดการบ้านเมืองที่ดี เมื่อนำหลักการบริหารนิยมมาปรับใช้ในการบริหารแต่ละด้านสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) การวางแผนเป็นหัวใจในการดำเนินงาน เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจะได้มาซึ่งแผน คือต้องมานั่งประชุม และให้ความสำคัญในการประชุม เพื่อวางแผนแลกเปลี่ยน ปัญหา ข้อเสนอแนะ หาแนวทางและการแก้ไขปัญหาที่เป็นจริงถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. ความเสมอภาค (Equality) ความเสมอภาคนั้นเป็นการบริหารสมัยใหม่ ที่มีประสิทธิภาพ มองคนที่ความสามารถ ไม่มองคนแต่เพียงภายนอก ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิง ผู้ชาย ผู้ที่อ่อนแอกว่า แต่มองที่ความสามารถของแต่ละคน เปิดโอกาสให้แต่ละคนได้แสดงความสามารถในการทำงาน ในการคิด เพื่อให้ได้คนที่ตรงกับงาน ได้แนวทางใหม่ ๆ ในการบริหาร ความเสมอภาคนั้นยังรวมถึงการเคารพสิทธิของแต่ละคน การไม่เบียดเบียนกัน การอยู่ภายใต้กฎระเบียบเดียวกัน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ในองค์กร และไม่ว่าจะออกนโยบาย หรือกฎระเบียบใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อคนอื่น ต้องมาจากการเห็นชอบ หรือประชาคมมติ เพื่อความเป็นไปแห่งความเสมอภาค ลดซึ่งความเหลื่อมล้ำภายในสังคม และองค์กร

3. แรงจูงใจ (encouragement) แรงจูงใจ การบริหารที่ดีนั้นต้องคำนึงถึงบุคลากร ค้นหาแนวทางการบริหารคนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพงาน โดยการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ในทุกการดำเนินงานต้องวางแผนด้านความปลอดภัย สร้างแรงจูงใจด้วยสวัสดิการที่ดี รางวัลแก่ผู้ที่ทำงานดี เพื่อเป็นกำลังใจในการทำงาน เป็นต้น

4. ความรู้ (Know) การทำงานที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องเข้าใจในงานที่ทำ เข้าใจในคำสั่ง เข้าใจในนโยบาย และมีความรู้ความชำนาญ ทั้งชั้นการทำงาน บริบทของแต่ละหน้าที่ และบริบทพื้นที่

หลักการบริหารนิยม ธรรมอันไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อมเป็นไปเพื่อความเจริญ ฝ่ายเดียวสำหรับหมู่ชนหรือบริหารบ้านเมือง นั้นเมื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารตามพันธกิจขององค์กรได้เป็นอย่างมาก เพราะหลักการบริหารนิยมนั้น เมื่อประยุกต์ใช้ทั้ง 7 ประการก็จะส่งผลป้องกันไม่ให้องค์กร

เสื่อมถอยเป็นไปแต่ความเจริญ การประชุมกันบ่อยๆ และพร้อมเพียงกันประชุม เพื่อการวางแผนในการทำงาน ให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การเคารพสิทธิสตรี การยึดมั่นในกฎระเบียบ การเคารพความเชื่อความคิด เป็นการบริหารงานด้วยความเสมอภาค ลดผลกระทบต่างๆ ภายในองค์กร การอารักขาปกป้อง การดำเนินงานบนความปลอดภัย และสร้างขวัญกำลังใจให้กับบุคลากร เชื่อฟังคำสั่ง รวมไปถึงฟังคำแนะนำจากผู้ใหญ่ทำความเข้าใจในคำสั่ง การดำเนินงาน และหน้าที่ แสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักอภินิหารธรรมในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์” ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่ควรกำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีนโยบายการบริหารโดยคำนึงถึงบุคลากร ส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาความรู้ความสามารถ เพื่อให้ตอบสนองต่องานนั้น ๆ และเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความสามารถเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาใหม่ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีนโยบาย เพิ่มประสิทธิภาพการประชุม โดยการแลกเปลี่ยนความคิด ข้อเสนอแนะของบุคลากร และชาวบ้าน เพื่อให้ได้มาซึ่งการแผนบริหารที่เป็นจริง และถูกต้อง
3. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีนโยบายศึกษา และทำการวิจัย ในแต่ละพื้นที่เพื่อค้นหาแนวทางการบริหารที่เป็นจริงและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรจัดโครงการพัฒนาบุคลากรโดยการเสริมสร้างความรู้ แนวทาง และแนวคิด ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการต่อประชาชน และมีการคัดบุคลากรที่มีความสามารถ มาแสดงความสามารถในการทำงาน
2. ควรรับฟังความคิดของบุคลากร รับฟังข้อเรียกร้องของประชาชน โดยการจัดประชุมภายในองค์กรเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดการทำงาน รับฟังข้อเรียกร้องข้อเสนอแนะของประชาชน
3. ควรส่งเสริมให้ศึกษาวิจัย และพัฒนา เกี่ยวกับบริบทพื้นที่ ประเพณี วัฒนธรรม ค้นหาแนวทางในการพัฒนา รักษา และส่งเสริม ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
2. ควรศึกษาแนวทางการบริหาร และพัฒนา ในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
3. ควรศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยการประยุกต์ใช้หลักอภินิหารธรรมในการบริหารขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เทพเนรมิต.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). *การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ประยงค์ พรหมมา. (2556). *การบริหารงานตามหลักการบริหารนิยธรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น* (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ประยงค์ พรหมมา. (2557). *การบริหารงานตามหลักการบริหารนิยธรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น* (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระปลัดสุรพงษ์ ฐิตญาโณ (แก้วกอ). (2555). *การศึกษาวเคราะห์การบริหารองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการบริหารนิยธรรม : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี* (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิเชษฐ์ วงศ์เกียรติขจร. (2552). *แนวคิด ยุทธศาสตร์ การบริหารการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท) ในยุคโลกาภิวัตน์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปัญญาชน.
- เวธิกา แดงเรือง. (2560). *การบริหารงานตามหลักการบริหารนิยธรรมของเทศบาลตำบลหนองผึ้ง อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์.บัณฑิตวิทยาลัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เสนอ อัสวมันตา. (2558). *รูปแบบการบริหารจัดการตามหลักการบริหารนิยธรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี* (ดุขฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.